

Zgodovina naravne medicine

„V vsaki kulturi in vsaki medicinski tradiciji se je naše zdravljenje izvajalo z gibanjem energije.“

Albert Szent-Györgyi

Življenjska energija se v različnih kulturah in življenjskih filozofijah imenuje različno. Toda, ne glede na raznolikost poimenovanj, je razumevanje življenjske energije v vseh kulturah in filozofijah enako: življenjska energija je aktivno načelo, ki gradi vse, kar je živo.

Dejstvo, da je življenjska energija nevidna in brez oblike, pripadnikom zahodne kulture bistveno otežuje razumevanje naravne medicine. Za razliko od zahodne medicine, utemeljene na materialnem razumevanju bolezni, naravna medicina temelji na energetskem razumevanju.

Najzgodnejši zapisi o medicini izvirajo iz starodavne egipčanske medicine, babilonske medicine, starodavne indijske medicine, klasične kitajske medicine ter starodavne grške in rimske medicine. Arheološke najdbe in jamska umetnost nam ponujajo vpogled v medicinsko prakso pred pisno zgodovino. Bolezen so nekoč pripisovali vplivu čarovnic, demonov, sil zla, in duhov ter volji bogov, medicina pa je bila sprva empirična, demonska in magično-religiozna.

Zdravljenje z življenjsko energijo je ena izmed najstarejših metod zdravljenja, nekoč spoštovane po celem svetu. Klasična kitajska medicina in starodavna indijska medicina človeka opazujeta kot energetski stik med nebom in zemljo. V vseh živih bitjih po posebnih poteh (meridijani, nadiji) teče življenjska energija, disharmonija (bolezen) pa nastane kot posledica ovire v njenem prostem pretoku.

Tisto, kar danes imenujemo naravna medicina, je tisočletja bil edini način zdravljenja. Zatem se je, kot alternativa, začela razvijati znanstveno utemeljena medicina. Namreč, s pojavom Hipokratove šole in grške racionalne misli se je medicina ločila od filozofije in teurgije ter postala poklic.

Ideja, da obstaja življenjska sila, ki teče skozi telo po posebnih kanalih, kakor tudi gibanje te sile z vbadanjem drobnih igel, je v uradnih krogih medicine izzvala veliko posmehovanja. Ko so se ugledni ameriški zdravniki, katere je kitajski predsednik Mao povabil, da se osebno udeležijo akupunkturo, vrnil v Ameriko, so morali zmedeno priznati, da slednja resnično deluje. Svetovna zdravstvena organizacija je leta 1978 priznala akupunkturo kot metodo zdravljenja in sestavila seznam bolezni, katere se da z njo uspešno zdraviti.

Koliko je medicina pravzaprav stara? Kako se je spreminjala skozi zgodovino? Kakšno stališče zastopa uradna medicina glede naravne medicine? Ali obstajajo znanstveni dokazi obstoja življenjske energije? To so samo nekatera od številnih vprašanj, o katerih razpravljamo z udeleženci učne enote „Zgodovina bioterapije“.

Avtor: Alfred Božič, dr. med.